

ඉතිරි කිරීම සහ අරපිරිමැස්ම

(අට වන කාල පරිච්ඡේදය සඳහා සිනුව නාද වේ. ඉස්ලාම් විෂයභාර ගුරුතුමා සලාම් කියමින් පංති කාමරයට ඇතුළු වේ. සිසුහු පිළිතුරු සලාමය සමග ගුරුතුමා පිළිගනිති. පන්ති නායක සලීම් ගුරුතුමා පැමිණි වහා ම අත පිරෙන් නුණු කුරු රැගෙන පන්ති කාමරයට ඇතුළු වෙයි. ගුරු මේසය මත නුණු කුරු තබන විට එයින් කිහිපයක් බිම වැටී කැඩෙයි. එවිට ගුරුතුමා සලීම් දෙස බලා නුණු කුරු අධික ව ගෙන ආවේ ඇයි? දැයි විමසයි. සලීම් නිහඬව සිටියදී, අවශ්‍ය ප්‍රමාණය ඉක්මවා නුණු කුරු ගෙන ඒම නාස්තියක් යැයි පවසා ඕනෑ ම ද්‍රව්‍යයක් අවශ්‍යතාවට සරිලන පරිදි අරපිරිමැස්මෙන් භාවිත කළ යුතු යැයි අවධාරණය කළේ ය. පසුව එදින ඉගෙන ගැනීමට නියමිත “ඉතිරි කිරීම හා අරපිරිමැස්ම” යන පාඨම ඉගැන්වීමට ආරම්භ කළේ ය.)

ගුරුතුමා : ඉස්ලාම් දහම මෙලොවට හා පරලොවට මගපෙන්වන මාර්ගය වේ. මෙහි උපදෙස් මනසට සුවය ලබා දෙයි. එය ක්‍රියාත්මක කිරීම පහසු ය. ඒ සමග ඉස්ලාම් දහම යහගුණාංගවලින් පිරි ආගමක් ද වේ. ඉස්ලාම් අපට මග පෙන්වන යහගුණාංග අතර එකකි, ඉතිරිකිරීම හා අරපිරිමැස්ම.

නෂාත් : අරපිරිමැස්මෙන් ජීවත් වීම කියන්නේ කුමකට ද සර්?

ගුරුතුමා : අරපිරිමැස්මෙන් ජීවත් වීම කියන්නේ තිබෙන දෙය අවශ්‍යතාවට අනුව නිවැරදි ව ඉටු කර ගැනීමයි. එනම් මසුරුකම හා නාස්තිය අතර පවතින තත්ත්වය අරපිරිමැස්ම වේ. ප්‍රමාණය ඉක්මවා වියදම් කිරීම වළක්වා ගත යුතු ය. මධ්‍යස්ථ ව සිට වියදම් කිරීම යහගැන්තත්ගේ ගුණාංගයක් බව අල්කුර්ආනය ගෙනහැර දක්වයි.

“තව ද ඔවුහු වියදම් කරන විට නාස්තිය ද, මසුරුකම ද, කරන්නේ නැත. එහෙත් ඔවුන්ගේ වියදම් මෙම තත්ත්වයන් දෙක අතර මධ්‍යස්ථව පවතියි.”
(25 : 67)

අයාද් : සර්, ප්‍රමාණය ඉක්මවා වියදම් කිරීම යනු කුමක් ද?

ගුරුතුමා : මෙය අද පන්තියේ සිදු වූ සිද්ධියත් සමඟ සම්බන්ධ කර බැලිය හැකි ය. එක් හුණු කුරක් ප්‍රමාණවත් වේ නම්, එය එපමණකින් නතර කර ගැනීම අරපිරිමැස්ම වේ. එකට වඩා වැඩි හුණු කුරු ප්‍රමාණයක් භාවිත කිරීම නාස්තියකි.

නුස්කි : සර් නාස්ති නොකර අරපිරිමැස්මෙන් භාවිත කළ පසු ඉතිරි වූ දෙය ආරක්ෂා කිරීමට නේද ඉතිරි කිරීම යැයි කියන්නේ?

ගුරුතුමා : ඔව්, එහෙම තමයි. ජසාකල්ලාහු හයිරා. ඒක ම තමයි ඉතිරි කිරීම කියන්නේ. මෙලෙස ඉතිරි කිරීම මගින් කරදරයක දී එය තමාට උදවු වේ. මෙය ශ්‍රේෂ්ඨ ගුණාංගයකි. අල්ලාහ් මෙය මිනිසාට පමණක් නොව කුඹීන් වැනි වෙනත් සමහර මැවීම්වලට ද දී ඇත. කුඹී තමන්ට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයක ආහාර පමණක් අනුභව කර ඉතිරි ආහාර ප්‍රවේශමෙන් ගබඩාකර තබති. මෙමගින් ඔවුහු වැසි කාලයේ දී ආහාර අවශ්‍යතාව සපුරා ගනිති. මී මැස්සෝ ද මී පැණ ඉතිරි කර ගනිති. මෙය මී මැස්සන්ට පමණක් නොවේ. මිනිසාගේ ප්‍රයෝජනයට ද ගැනෙයි.

රයාන් : සර්, එලෙස අපගේ අවශ්‍යතා අරපිරිමැස්මෙන් ඉටු කර ගත් පසු ඉතිරි කර ගැනීම මගින් අනාගත පරපුර ද එයින් ප්‍රයෝජනය ගන්නවා නොවේ ද?

ගුරුතුමා : මාෂා අල්ලාහ් ! හොඳ අදහසක්, ඉතිරි කිරීමේ අරමුණ අතර මෙය ද එකක්. මෙවැනි ආදර්ශවත් ගුණාංග අප නබි සල්ලල්ලාහු අලෙහි වසල්ලම් තුමාගේ ජීවිතයේ ද දක්නට ලැබේ. එතුමා සෑම විට ම අරපිරිමැස්ම ද සරල බව ද ප්‍රිය කළේ ය. එතුමාගේ ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථාවල දී මෙය දකින්නට ලැබුණි. එතුමා රටඉදි අතු පැදුරුවල නිද ගත්තේ ය. එම නිසා එතුමාගේ ශරීරයේ පිටෙහි එහි සලකුණු සටහන් වී තිබිණි. මෙය දුටු නබි මිතුරෝ “ඔබට පුළුං මෙට්ටයක් සකස් කර දෙන්න ද?” යැයි විමසූහ. එය පිළිගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කළ නබි සල්ලල්ලාහු අලෙහි වසල්ලම් තුමා “මගියෙක් ගස් සෙවණක රැඳී සිට එය අතහැර යනවා සේ මම ද මෙලොව අතහැර වෙන් වී යාමට ප්‍රිය කරන්නෙමි,” යැයි පැවසුවේ ය. (මුස්ලිම්)

මෙලෙස සරල බවෙන් හා අරපිරිමැස්මෙන් ජීවත් වූ නබි සල්ලල්ලාහු අලෙහි වසල්ලම් තුමා ඉතිරි කිරීමට ද අවසරය ලබා දී ඇත්තේ ය. එතුමාගේ භාරාවන්ගෙන් කිහිප දෙනෙකු වසරකට අවශ්‍ය කරන දේ ඉතිරි කර තබා ගත්හ. (ඉබ්නු අසාකිර්)

සලාහ් : සර්, ඔබ දවසක් යූසුෆ් නබි තුමාගේ ඉතිහාසයේ ඉතිරි කිරීම සඳහා කළ මහත් සැලැස්මක් පිළිබඳව කිවුවා නේද?

ගුරුතුමා : ඔව් සලාහ්, ඔබ මතක් කළ සිද්ධිය ඉතිරි කිරීමට කදිම නිදසුනක්. ඊජිප්තුවේ තද නියඟයක් ඇති වීමට නියමිත බව අල්ලාහ්ගේ උදවු ඇති ව දැනගත් නබි යූසුෆ් අලෙහිස්සලාම් තුමා රටෙහි වගා කරනු ලබන ධාන්‍යවලින් එක් කොටසක් අධිශ්ච ව වසර හතකට රැස් කළේ ය. මෙලෙස සැලසුම් ලෙස සහගත එක් රැස් කළ ධාන්‍ය, නියඟය ඇති කාලයේ ජනතාවට බෙදා දී උදවු කළේ ය. එමගින් එම කාලයේ හට ගැනීමට නියමිත ව පැවති දුගී බව, සාගතය ආදිය තුරන් වී ගියේ ය. මෙය අරපිරිමැස්මට හා ඉතිරි කිරීමට අගනා ආදර්ශයක් ද ජයග්‍රාහී සැලසුම්කරණයක් ද වේ.

රායිද් : සර්, අපගේ එදිනෙදා ජීවිතයේ අධික ව පවතින්නේ නාස්තිය හා අහංකාරය නොවේ ද? එම නිසයි ඉතිරිකිරීම හා අරපිරිමැස්ම අවම වී තිබෙන්නේ.

ගුරුතුමා : ඇත්තෙන් ම රායිද්ගේ අදහසට මම ද එකඟ වෙමි. අපගේ ජීවිතයේ මහත් භාග්‍යයක් ලෙස හිමි වන කාලය, ධනය, ජලය, විදුලිය, පොදු වස්තු යන බොහෝ දේ නාස්තියට භාජන වනවා නිතර අපි දකින්නෙමු. නාස්ති කිරීම ජෛතාන්ගේ ක්‍රියාවකි. එය විශාල පාපයක් ද වේ. මේ පිළිබඳ ව අපි පරලොවේ දී ප්‍රශ්න කිරීමට ලක් වන්නෙමු. නබි සල්ලල්ලාහු අලෙහි වසල්ලම් තුමාගේ වූලූ කරන විට පවා ජලය නාස්ති කිරීම වැළැක්වූහ. වරක් නබි මිතුරෙකු වන සෑද් රළියල්ලාහු අන්හු තුමා වූලූ කරමින් සිටින විට, ඔහු පසු කර ගමන් කළ නබි සල්ලල්ලාහු අලෙහි වසල්ලම් තුමාගේ සෑද්

දෙස බලා “මෙපමණ නාස්තියක් කරන්නේ ඇයි?” දැයි විමසූහ. නබිවරයාණනි, “චූලූ: හි ද නාස්තියක් තිබේ ද?” යි විමසූ කල, “ඔව්,” යැයි පවසා, “ගලන ගංගාවක ඔබ චූලූ: කළ ද, නාස්ති නොකළ යුතු ය.” යැයි පැවසූහ. (අහ්මද්, ඉබ්නු මාජාන්)

මෙම සිද්ධියෙන් ජල බිංදුවක් හෝ නාස්ති නොකළ යුතු බව අවධාරණය කෙරෙයි. එබැවින් අපගේ නිවාස, පාසල්, මස්ජිද් ආදී ස්ථානවල ජලය, විදුලිය, ආහාර වැනි දෑගේ නාස්තිය වළක්වන්නේ කෙසේ ද යන්නට නිදසුන් කිහිපයක් කියන්න බලමු.

නුස්කි : වැඩි දීප්තියක් ලබා දෙන විදුලි පහන්, විදුලි පංකා ආදිය නිවා දැමීම, ජලය ගලා යන ජල කරාම ආදිය තදින් වැසීම, ජලය පානය කරන විට භාජනයකට ගෙන පානය කිරීම, අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට පමණක් ආහාර බඳුනට බෙදා ගැනීම ආදිය සඳහන් කළ හැකි ය.

ගුරුතුමා : මාෂා අල්ලාහ් නුස්කි. ඔබ මහත් බුද්ධිමතකුව සිටිනවා. සුදුසු නිදසුනක් ඉදිරිපත් කළා. ජසාකල්ලාහු කයිරා. එසේ ම අනවශ්‍ය විභිච්චලින් කාලය ගත කිරීම, නුසුදුසු ආකාරයෙන් මුදල් වියදම් කිරීම, අධික ලෙස අනුභව කිරීම, පමණට වඩා ඇඳුම් පැළඳුම් මිල දී ගැනීම ආදිය ද නාස්තියට නිදසුන් ලෙස දක්විය හැකි ය.

සෙයියාබ් : සර්, නාස්තිකාර, ආඩම්බරකාරී ජීවිතයෙන් වැළකී, අරපිරිමැස්ම හා ඉතිරි කිරීම පිළිපැදීමෙන් කුසල් හිමිවනවා නේද?

ගුරුතුමා : ඔව්, ඇත්තෙන් ම මෙම ගුණාංග අප තුළ වර්ධනය කර ගැනීම මගින් මෙලොව දී ද, පරලොවෙහි දී ද කුසල් අත් කර ගනිමු. පිරිමැස්ම, ඉතිරි කිරීම ආදී ගුණාංග අප ජීවිතයේ නිසි ලෙස පිළිපදින විට ණයවීම, ආර්ථික අවහිරතා, අන් අය මත යැපීම ආදී අවස්ථාවලින් අපට ආරක්ෂා විය හැකි ය. එය සතුවින් පිරුණු ජීවිතයකට මග පෙන්වයි.

අහස

පහත ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

1. නාස්ති කිරීම පාපයකි යන්නට මූලාශ්‍රය සාධකයක් සපයන්න.
2. අරපිරිමැස්ම හා ඉතිරි කිරීමෙහි වැදගත්කම පෙන්වන ඉස්ලාමීය ඉතිහාසයේ සිදුවීමක් සඳහන් කරන්න.
3. යුසුෆ් අලෙහිස්සලාම් තුමාගේ කාලයේ හට ගත් ආහාර හිඟයට එතුමා විසඳුම් ලබා ගත්තේ කෙසේ ද?
4. ජල සම්පත නාස්ති වීම වළක්වා ගත හැකි ආකාර දෙකක් ලියන්න.
5. ඉතිරි කිරීම හා අරපිරිමැස්ම මගින් හිමි වන ප්‍රයෝජන හතරක් ලැයිස්තු ගත කරන්න.